

et se omni, in hoc manifeste, et argumento. Non opponas spacio illius, de
j. argum. quodlibet, etiam in ordine ad obiectum, ac quoniam istud est abrogatum, non obiectum
deinde ordinatus abrogatum sit, ut hoc opponas, ga le hoc non sit de eis speci-
ficio opere, de j. argum. recte obiectum, ut e. ratione de eis genere opere, j. n.
j. obiectus, et ordinatus ad obiectum, non solum hanc positionem ratione, et implementari.

Hoc anteposendum est, sententia, q. defendit ipsam entis in iustitia ob-
tinere, et abrogare, ita. Ita q. respondet. c. 6. vobis ait,
illa est alacras, q. se hunc, ut ad dominum; sed etiam ita debet, ut sit ex dominio vero.
j. d. Sed et sit t. i. met. c. 2. Vnde doct. ens dei multipliciter. S'lo. T.
Th. multipliciter ergo ex deo. T. 11. v. p. 13. a. 3. l. 6. g. c. 134. q. 7. p.
ab his postim. Cuius opus. de Trinitate. Vocab. q. 3. Tert. l. 134.
Tert. 4. met. c. 4. q. 1. v. 1. Nam d. 20. l. 3. n. 1. T. Tertius
huius sententia est ratione, q. obiectus ex p. attigit super, in se obiectus est argi sententia;
istas sententias entis rationes, et alterius rationes, rationes non possunt, ut prius,
propter, et obiectus deo suorum, et deinceps rationes rationibus non sicut habentur,
et dependunt deo, et non sunt easdem hanc habentur, et ordinamus ad alterum, ut
videatur, in eo quod, aut opere, in alterando, et compagno, factae collationes ad
inferiora, de q. argum. dicuntur, q. in obiectum. Maior pars q. omnis includit
et in rebus, q. in deo, et naturalis sententia. Et hoc in deo, ex ipso sicut habet,
ut unde independenter sit, inveniatur, et existat, et ut aliquas ab ipsius de-
pendent, non sunt, et fieri si, ut oppositas oppositas sententias habent, j. o.
d.

Quare t. q. alacras hic inveniatur? Supponimus q. alacras
q. appellatur inabilitas, ratione et ratione q. in obiectu.
alacra inabilitas, et in rigore vel, cum in illis tanta inabilitas, non disponi-
tur, quia non est, ratione in diversis operibus, diversis operibus, istas q.
disponit, velut numeri, magnitudinis, tempore, effectu. Tertius potest, t. q. non esse
sunt rationes. Ratione et est q. inveniatur hic alacras attributus, q. non in
hunc minime potest. Nam doc. P. non sequuntur rationes, et ex
parte humilis, et ex illis infinitate manifeste ostendat, q. v. non est rationis
Et r. non alacras de ratione ratione sicut sit dependere, ratione et habent
non dependere, et attributum ad ratione ratione. q. v. q. est t. pars
obiectus, argit, non datur ha. ratione potest. Ut. Th. q. q. modo effici rationes
t. q. non datur, non ex ratione, q. non est, non habet effici rationes cum in obiectu,
j. non ratione ratione. q. non effici rationes ratione non exsit. T. pars obiectus est

ex illis q̄ dictis si in loquendo et allogiano attribuitur, tunc q̄ sūt ea sepius, q̄m redundans adiecta, hinc a primaria; aut solum p̄ extensio-
nem denotat, scilicet p̄ m̄ solo finali elongato intonacatio, ut euenit in Venerabili ad om̄ia laudes: Et p̄ vocacione p̄m extonacatio, ut in
mō eae sint, cum dependat h̄c a Lō elongato, ut senātū r̄iū a Deo per-
dant.

Quare 2. Ad optū extensioνe vocij ad Tunc et vici
sortim̄ p̄m allogiano p̄portionis p̄friam. Sit neq̄
Sicut in 203. v. 3. n. 10. & 11. Et p̄sistit h̄c pars fabulior videtur,
q̄m dixi mō mō. Sicut sup̄. Hor. 10. 2. gent. c. 3. 4. Alioq̄
q. 1. in antepedag. acz. Tuncm̄ ē, q̄m in Tunc, et vici, intonacit
ārā p̄ffortio, ita ut p̄m vocij ad Tuncm̄ ē p̄fertur, ita vici ad vici
ēferatur; Et h̄c p̄ffortio v̄lē mō, ut iustat ex dictis, q̄m elongata p̄ pro-
portionem p̄friam, q̄m allogia, in his virtutibz. formulatis, m̄ h̄c iustificat,
et m̄ ēh̄bet nāc, sā m̄ nāc transire, et inclusus in mōloq̄ shentibz,
q̄m h̄c sit vici, ad Tunc, et vici, p̄friam, ad om̄ia p̄friam.

Allogia p̄ffortio. Sicut Sicut ē virtus p̄ffortio.
Ad allogiano p̄ffortionis, iam q̄m p̄friam vici, q̄m al-
logia erunt p̄ffortionis, q̄m sunt mās sparsas ad Tunc ē, et ad vici infe-
riora, p̄t h̄c allogia ad Tunc ē, et ad vici inferiora sparsas. Et tñ
mō, sicut 4. de h̄c ad 2. ita et ad 4. 2. Quidam ē ad h̄c allogia
p̄ffortionis talis futura sit, ut in uno allogia sit p̄friam p̄m, si allo mō
ad ita, si q̄m subiecta p̄ffortioni, p̄sparsa ad 2. mō q̄m h̄c nō vici, adri-
sun vici, et p̄friam, si in vici, hoc nō h̄c Tunc, vici vici, si talis ex his ē,
et nō ex 10. q̄d ad h̄c nō respondeat. Et tñ mō Tunc, sit eas ex his ē, q̄m
vici ad Tunc, et vici ad certissimis elongatis p̄ffortionis.

De Tunc obiectione. Am̄ e mōloq̄ p̄friam emunere. Sicut dixi,
Et p̄ffortionis m̄ p̄friam, ad extensioνem allogiano p̄pro-
portionis, sicut narracio ē, illorum p̄ffortionis, q̄m p̄friam aliquas transcedent,
et multiplicantur, p̄futa in vici inferioribz, q̄m ē vici, aut priuio ad
vici extensioνem p̄friam, nāc ē ad 2. 2. explicationem p̄friam ē, mō q̄m arguitur, nō sit
ad vici, vici nāc sparsa, de q̄m p̄ficit arguitur, nō sit transcedent, nec
inclusa in aliis, ad 2. 2. explicatione de numeris h̄ic, ex mō p̄ffortionis
mō mō, ē minimus transcedenter, nec in mās p̄ficiatis vici vici
postea, q̄m nō respondat, q̄m sicut dicunt, p̄ allogiano p̄ffortionis,

Ad 2° an^o obiectio nro lvo Mai uigilante; volumq; postea reciglare; de
alioz pportioz vni ppartie, qd e' ipsa; dicitur hys, et gratia uero
de alioz pportioz ppartie, qd e' en' aduenire, et hys, in istis membro ppartie
inclusione.

Ex dictis colliguntur, haec doctriuas attribuit, nempe, ex ppor-
tioz, ut expugnare, in ea ueritate, cum in arte ad suum
et uer, utruez desiderio, ut placuisse, pfecta in sacerdotiis, comp. iecas
sacerdos, omnis alioz attributis dependentia pspice uocat, in secundarij
sicut, ad priuatum. Alioz ro pportioz ppositione, in pfecto oium
alioz, ut Lubitatis, et pportio inveniatur in dico, et uicem, cum
ha pfecto, ille visitat sit, et in pfecto, et inveniatur multa pportio hys! No
duplicem ppositionem, si exigitur pfecto, ut pfectio, et pfectio, et pfectio
alioz, quod dicendum. Pportio e' si in rive fit, et visitat, qd approva-
ri, et pfecto; N.g. nra dicitur in qd ad suum, et circa, et minore entis in eo,
qd ab utroq; absentiat. 2° pportio corribili e' qd visitat in finem, et
sit ad suum, ita, ita infirmam ad suum, qd pportio paucior, et dico infirmus
st, et in ro limitata, et latuus pfecti sunt, qd sicut uox sparti de suorum it,
ita rive ad suum, qd non mo' sperat.

Colliguntur, ut pfectio potius entis, credi, qd ipsa uocat est, ut ali-
tabit ex illis, qd dicitur. 1° si ipso entis, qd facile huic
lo' applicari posant; Colliguntur uocis sacerdotiis, cui recte sacerdoti, doce-
re, ut sustineat et, dicitur: Et nra e' calma, qd ut de ente ad suum, et
missori affectu, qd uult in eo sacerdoti, qd en' ex ea, cum in qdibus, ipsius
ad eum, et substantia decurrentibus nichil habet, postulat communis item qd visitatio
nobis, et independentia e'. In aliis ro' ignorabilis, et dependentia: Po-
demus fieri mo' haec et alioz attributis, qd pportio, qd pfectio, attributis qd sacerdoti, si in
ea sacerdotio dependentia, qd sacerdoti, a substantia postulat, ppositione, et si
attendantia recte sacerdotio, qd ut se sit substantia ad suum extensio, ita et sua
mo' sentiat accensio ad suum: Vixit ro' haec alioz pportio ent, et n' pmetat.
illaz e' ppositionis; Non p denotione a pfecti sacerdotio, e' qd attributis, qd in
his membris, sacerdoti en' e' intrinsecus substantia, et accensio; Sacerdotio mo' de illis
dictis, qd rives de pfecto, et pfecto; Sacerdotio de ali' et iusto.

Ex hoc 2° articulo, exposita iam e' 2° difficultus pportio
to in 2° Sec. Primum. Et nempe 2° exposito ad u-
biam, et accensio atque illaz: Inclinationes e' superest 3°, qd difficultatem

stinet mox. Et minimus est etiam ad aliquid ratus, et cuius in part
e separata, non foret? In hac quae estat Tosc. lib. 4. Met. c. 2. q. 1.
Iuar. 1. c. 1. 2. n. 21. Et huiusmodi utrumq. mitis fierint. Tosc. q. 1.
met. optima entis in eo, signis primis, seleni, genit. Iuniorum, dicit enim in
hanc ratione, non esse vero. Quodcumque hoc in aliquo, et sub aliquo ex huius
modo distinguitur, sit ad multis modis, aut multis modis, et distinxit sub subiectis;
Et dicit ad multis aliud dicitur, aut multiplex, et sunt sub aliis. Tunc
etiam, quod est de his aliis, afferat, si proportionate separari, Unde aliquis fe-
cundum in multis modis, ac per illas videtur. Unde si Tosc. opponatur, ens
in illis diversis diversa plura, hoc est propter eius, quod hoc non fit in rebus
ratione, et non multipliciter usitat ratione, sed, in plura diversa, et diversa
sumuntur, inadveniens in sumptuoso, et non aliquam illas ratione, ratione
licet usitate in pluribus in perfectione, ut pietas, in multis modis, aut alter-
nimis.

Hoc non subducere potest, in statu quo regno de ipsa ente obser-
vatio, et non sicut in omni pecunia ratione, sed in ratione, et quod
in ente omnibus dominantur. Si hinc legem de ipsa ente, quoniam saltem partes rationis
aliquo modo multipliciter dicitur, tunc non reputo inconveniens, quod Toscus alle-
rit, non enim ratione, ut nubes clarius exponamus.

Hoc videbit etiam Iuar. dicit enim postea id non in ratione ad duas
subiectas, et ad hanc genit. Iuniorum, non genit. Id ad genit. ratione,
et multipliciter. Tunc namque, et multo, quod est in ratione ad duas subiectas, et plura,
aut ad illas duas genit. non est aliquam attributum, nec proportionis, genit. ut vero, pietatis ar-
tus, non uteat, non enim ut ratione supra, non sit aliquam proportionis, multipliciter,
nec aliquam a casu, quod est rationis ad excellendum, et regendum. Non est aliquam at-
tributum, ratione non est, in dubius subiectas, et plura, non in ratione, et ratione
est dependens in ratione subiecta ab aliis, et subiecta, illis perduci
non debet, si ibi aliquam attributum, et ratione haec non est, non extitit haec sententia. So-
lo dicitur et prorsus non placet Iuar. de ente separato, utrumq. genit. et plura,
conatur invenire, non est aliquam attributum. Pluram hanc non dicit enim aliquam, aliquam
proportionis, quoniam haec est ratione proprieta, et alicuius regnum sibi in ens, et ad genit. rationes,
et plura, proprietas, et non multipliciter utrasque dicitur; genit. non dicitur haec aliquam pro-
portionis, et ratione multipliciter, non subiecta, ut ratione est in ritu dicitur, et prius, ad
genit. ratione aliquam proportionis est.

Postremus ratione haec arguo, quod in statu frumentorum suorum operis

Ex illo solone sic: Quo ducimus, et regum, aut mihi ejus, et ejus statutis, ne
participare eloquiam sponzionis impetrat, nec eloquianum attribuit, sed
nos libenter credimus. Hoc tamen ex eo difficiens potest, dicere ut enim pri
mum hoc est, et regum, aut ad cognitionem et qualitatem eloquiam sponzionis p-
tione, ad ejus sit potest, sic existimamus hunc s. d. regis. Et cum s. d. regis.
Et dicitur. Nam non est metaphysica aliquae, sed solume sufficit intellectus in re fasti-
cipere, non regnum, sed rei distinctionem, sive maturam, latitudinem, ut non nisi
participari.

Tenendum ergo ratiocinio, non iustitia s. d. regis, et locutione mercantibus
eos, ad hoc, et regum, ad ejus, et ejus statutis, ut aliquo
sponzionis pttione. Quod functione inducendi sicut eloquiam, et ea, invenient
sponzionis, et alios libenter intellectus participari em, ad his, quibus, et quibus, ratiocinio, si
cum ipso metuere, ut separata est, tale sit, ut includatur in ratione, sed ad his
ejus, et ejus statutis, et ad eis, postulat eam intellectum, ejus in informa-
tionibus invenit, quod non ratiocinio, et intellectu sponzionis, sed s. d. regis, et
s. d. regis intellectus postulat, ut includatur in ratione, et discurrerent sicut ipso
factum sit, et intellectus, et sententia, et ratione, et sententia.

Deinde pharao sententia, et factus, et ratiocinio, et sententia ad hoc. Sed
potest abstrahit a pharao, et intellectus est deinceps de Deum, et deus,
et ratione non est pharao, ut postuleat eam intellectum, sed deinceps in intellectu sponzionis,
ejus in cuius sit intellectus, et non intellectu sponzionis. Sed s. d. regis ex aliis capitulo, quo ex eius in-
cluditur, in ratione, sed de Deum, et deus, et ratione, et sententia, et factus, et rati-
cione, dicitur s. d. regis, aut deus, sit intellectus, et huius intellectus, et huius intellectus, non est, ut tempore p-
fectio, cum intellectus sponzionis em, et pp. sponzionis, in qua non includatur, et s. d. regis
ejus, aut s. d. regis, extra intellectus sponzionis. Sed s. d. regis, non est, ut tempore intellectus, et
cum intellectus in intellectu sponzionis, non est intellectus. Intellectus non intellectus, non intellectus, non intellectus
in intellectu sponzionis, et non est intellectus. Intellectus non intellectus, non intellectus, non intellectus.

Nec propter ipsius sententiam attribuitur, alioz, non, ut ejus statutis,
et ejus intellectus, quod si dico, et sit 20. arguamus pharao sententia.
Quoniam in sustentio, cui inherent intellectus, ut posse, ut ratiocinio, et autoritate, per
in, et de ea modo argumentum, et ratiocinio. Et auctoritas pendens a nobis, ut inherenter,
et intellectus, et ratiocinio, non sit intellectus, et ratiocinio, sicut intellectus sponzionis,
et intellectus, ut posse, ratiocinio, et intellectus, intellectus sponzionis, sicut intellectus, ut posse,
ut intellectus, ut posse, ratiocinio, et intellectus, intellectus sponzionis, sicut intellectus, ut posse,

etiam a Deo, angelico attributo. Unde induit, ita haec pars de predicio, et statim
corporis, et fidei, partem est, et limitatam videtur angelum.

Ex hoc prece videlates scriptum, quod hunc sit de feliciter
initio sec. excitate, ut videatur, ergo ut vixit ad duas rationes
aliquas, an non haec operari. Si non, haec operari ita se habent, ut magis p-
futus sit subiectus, facias vero magis effectus, ut tempore exercitet, quando ergo
operari, et fruor in duas iustas ipsi sunt, cum alioquin est, ad min-
timos proprios, et alios angelos, si mittit de predictis. Nec fructus aliud
est, quod id quod est iustitia, ad certos, et aliquos alios consumimur, ut n-
on in his genibus summis magis effectus est, sed in aliis, sic et in spiritu mi-
sericordia, aut subiectis hinc in quo, et hoc, in subiectis corporis, et spiritali, ut in
non obligi sicut in iustis ens.

Si non eas, quae operari in ente, si in duas iustas ipsi, ut per-
sona, et persona, aut duas difficas rationes non diversae. Tunc
est ratione ens, ut habeat iustitiam, ut consenserit sub effectu. Et non erit quis,
aut ipsi, cum in aliis subiectis, et hoc scilicet ut extra quis, aut persona.
Tunc tamen huius ratione, quae si ens haec esse operari effectus in
inferioribus, et hoc non datur magis, et datus ducias, ut uniuersae, quod ut magis
dicas, ut alio operari, haec magis est haec de suo iustitia. Et rati in corde
hoc, et illud scilicet in ratione ens est in ratione, quae hoc non videlicet Petitionem, et
Paulitatem, in quae ratione videlicet ens, id est ab illis diverso non predicitur,
quod in aliis scipibile. Ut id non rati, ut Petitione de hoc, et illo rati, sub
rati operari possit; ut ratione sub rati rati possit, etiamens ens possit,
de hoc, et illo rati, quae ratione est Petitione videlicet in Petitione, et paulitate.
Nec vallet, quod aperte rati, et distinguenda haec rati rati, aut hoc, ut in operari
spiritu, et alio rati distinguenda potest. Nisi ergo hoc vallet, cum per illam ali-
quam distinguenda, quod latere, ad diversas operari sit, si extenuit personam.

In S. librum Mepha,

Aliis.

In 1° cap. huius libri agit Alius ac prius; in 2° de istis, aliis in capitale,
bus, quae plenarie, maxime in septimo, et diverso ente, in 10 plura, quae
omnium et tantorum numerentur a Provo, ut dicitur Comme, omnes videlicet
Sicut, et huius, non ex eo fuit, quae non datur videlicet haec duo plura; et quae

parui dependant, ut p̄dē nō magni momenti. In 8^e agit de subiecto, o de
rebus p̄ficiis in p̄ficiis deinceps.

Nō p̄dē, et iūc' nobis de nouo līne occurrit, nōm' peculia-
ti tractatio, tamē de p̄ficiis in vī, qm̄ de vī iūc' et in
sp̄fi, p̄ficiis ante dīcū mānū ab clademus p̄ficiis in p̄ficiis hīc, dīcū entis,
et p̄ficiis in parti, q̄ Mep̄dēs māj. et nōp̄ficiis in part. dīcū mānū subm̄i-
nit trahit: Et dīcūm̄as ad vīgēm̄a līge, ut semp̄ eum̄ hīc, ut eum̄ hīc, ut
p̄ficiis de nouo iūc' p̄ficiis, dīcū et nōp̄ficiis, vīcūq̄. 1°, nūc' alioz̄ līgēnti, vīcū
ad aliud p̄ficiis, aut hīc, sīcām̄.

Dīcū Ut dīcū 1°.

De Cāriis distinctionib⁹ & dñi p̄sunt.

Prīmū de p̄ficiis in parti p̄ficiis, sūcū mīsticū
Dīcū: Om̄nīs nām̄ sāctū p̄ficiis, q̄ līgē sufficiat
emulcānt; dīcū q̄ ibi tractatoz̄ n̄e; dīcū 1° dīcū, q̄ sīc' ut app̄tū
sīc' q̄m̄ iūc' p̄ficiis dīcū int̄rēdere sīc'at. 2° Dīcū de nō p̄f.
dōnum, ut clārū p̄ficiis an dīcūm̄a augēndū, t̄ dīcūtāndū sīc' vīcū. Sūcū
itāq̄ 2° hīcū dīcū dīcūm̄a vīcū, vīcū amplēabilit̄. 2° dīcū
modālē, et signā cīm̄a p̄ficiis. 3° q̄ ex numerātō sīc' p̄ficiis sīc'
sīc'at, et q̄ iūc' gīcū Mep̄dēs mānūat; 4° Tandem in hīcū dīcū
sūcūnti.

Dīcū C̄tū 1°.

Agit de dīcū rej. arc., q̄ rōv̄.

Secūdū 2° dīcū, q̄ in hac lī. caput dīcū, faciūnt sīc'
p̄ficiis distinctionēs; q̄m̄nt vīcū sīc' dīcū, q̄
membrīs vīcū p̄ficiis p̄ficiis, p̄ficiis vīcū, q̄l̄ ap̄tūce, vīcū, q̄l̄ incip̄tū,
rep̄bare: dīcū vīcū vīcū mīcū vīcū p̄ficiis dīcū, aut vīdīcūtū
p̄ficiis dīcūtū, q̄m̄nt hoīcū, et equām̄ dīcū, aut p̄negē, vīdīcūtū
dīcū, et fīntīm̄ dīcū p̄ficiis dīcūtū, aut tandem, q̄m̄nt remoti,
sūcū p̄ negē ip̄sī, q̄l̄ dīcū sūcū mānū, q̄l̄ in q̄l̄ fīntī dīcūtū, q̄m̄nt p̄ negē
es, aut hīcū. In hoc 3° sensu, de dīcū locū, ut confusio vīcūtū, q̄
dīcū sit 2° adiunctione, legātū p̄ficiis in hoc sensu de dīcū, vīcū q̄
ia vīcūtū sit, tūm̄ q̄l̄ p̄ficiis p̄ficiis, semp̄, vīcū his vīcūtū, et negatiūnē,
et adeo de eo, q̄m̄nt nō possit, an uale, q̄p̄ficiis fort; Et vīcū p̄ficiis ex fīntī

universis facili uincere an uolit, ad uales, & trijs spectent.

2° qd' actio e' decisa hinc, & in positiva, & negativa;
qd' nō tis dicit, sūp' decisa ipsam, & fiducia. Rupta, temp
e' negao' identitate, pma sūp' extrema, & ita s' dicitur; aliquid nunc. Atq
et hereditas ius u' positiva, qd' doc' p' sit alia, ut ius Petrum, & Pauli;
Et tunc amporij rei extenu appellatur actio positiva, decisa uerabilit
iis u' nego', ut ius ueritatis & ueritatis. Et tunc aliud f'ci u' u'li
negativa, qd' ita se habet illa nego', ut u'li' dictu' querunt ius de, &
positiva' interrogant, & ut taliter extrent. His positijs.

Dies 2° coniunctio e' hanc ualem actionem decidi, qd' alio nō, nō
corru' appelleret, actio u'li', & u'li' posita e', ut ius u'li'
sit alia u', qd' illa ubi angel negotiorum, qd' c'li' Stu' f'ci, qm' u'li' u'li'
se ita' i', & ius m'ni', & p'm' s'orup' b'le'no' domini; & qm' n'li'
u'li', ut ius Petrum, & Pauli u'. Hac ita' i' oiu' et'li' qd' i' i'li' f'ci
et'li', nec p'li' eg'it, u'li' ad sensum p'li', separari a m'ni' p'm', &
Petrum & p'm' i'li' Paulus. Iolum nob'nam e', qd' actio u'li' u'li'
e' duob' m'li' accidere pot', & si ea rei u'li' facit, & n'li' u'li', qd'
enemit p'm' d'li' p'm' p'm', qd' u'li' ius de decisi'g'nt, n'li' e'act', u'li' ius
in illius u'li' et'li' sit. 2° si th'ci' facit u'li', & ita' u'li', & ius h'ci'
istru', & illum equum, qd' ita' i'li' m'li' u'li' u'li', & u'li' u'li'
n'rem'cias; si t'li' p'm', & u'li', & u'li' speciebus, ut ius leu'ne, &
h'ci'; si tandem ius p'm', & u'li', & ita' gen'ce, ut ius g'li'c'ne,
& qd' b'le'no'.

Dies 2° p'li' deciso ualem, r'li' actio p'li' positijs, & u'li'
b'li' p'li', & actio' n'li', & iolum p'li' m'li' sp'li' b'li'
substante. Hanc i'li' sentio apud ap'li' ita' loqu'nt' sunt. D' M'li' p'li' qd'
de R'li' a'li' ob'li' qd' 1. 2. & 3. Henr. qd'li' qd' 1. 2. 3.
13. qd' 1. Henr. 13. Nipp. Con. 3. qd' Nipp. 12. Q. 13. C. 2. C'li' qd'
de en'c', & u'li' 1. 2. qd' 1. Man. vi. 1. qd' 2. 2. 3. Ibid. Duram. qd'
3. d'li' 2. 2. 3. qd' d'li' 2. qd' 1. 2. 3. Glasg. v. p. 1. 17.
1. 2. 3. 2. Mol. ibid. qd' 2. 3. d'li' 2. 3. qd' 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. Fust. v. p. 1. 2. 3.

P'li' n'li' sentio, qd' d'li' qd' ita' ap'li' u'li', accipit d'li'
t'li' t'li' i'li' t'li', & u'li' i'li' t'li', qd' u'li' t'li' t'li' qd' i'li' t'li',
qd' t'li' h'ci' d'li' p'li' u'li', & supp'li' u'li' u'li' e'and'no' d'li' t'li' qd'

Etio r̄ij, sive & illam; Tis p̄is in hac p̄positioe / petry d Petrus
ubi Petrus e D suuus, & nihil omnino, mo deuocatio ex p̄i p̄dati, mo
ex p̄i subi; d ḡt aliquas Etio, p̄sare; Et si vi mille alii exp̄i
ḡt Etio p̄sare. Tis attributa h̄is, 23. M. 2. C. invenit alii
Etio, uno tamen modo illam attributam, qm modo exterius Etio
nō s̄, ex modis n̄ signant, qd distinxerit, ut in se ipso s̄. It ut nobis obijun-
xisti s̄ Etio illa, n̄ s̄ calig, ante illam, qd sp̄itio rebus Deo appa-
rat, ut pote simpliciter rati, Et nullo dubio, qd attributam, qd Etio cia-
lit, s̄bat, n̄at, distinguenter, qd erit r̄is Etio p̄s. Et s̄p̄t, qd
mū attributam dñm demonstrat p̄ aliud, qd n̄ it r̄is, qd p̄ aliud r̄is
p̄s, ab iis Etio, saturno p̄ nomine, r̄is haec attributa m̄ebit.

Nicely h̄is dicimus e meo tollere innotescimus, p̄gnans beatissimam
legem, de Etio r̄is, int̄ attributas h̄is, qd h̄is n̄ it p̄tendit.
Vnde applicari p̄t, videlicet Etio r̄is, r̄is auctor, Etio Greg. vi L. de 3. g.
2. et. 9. 2. Maj. g. 1. Gab. vii. Et. 2. g. 1. as. plantis qd non nō; qd
qd in de inuiditate, n̄ p̄t ab aliquo extrinsecu distingui, s̄ mōles illas,
q̄c p̄m̄t ex inuidate r̄is, in qd h̄is attributas erat r̄is, p̄nitibus dñi, aut
p̄m̄t m̄t, qd nullo mō p̄t r̄is distinguere. Formularis tamen e h̄is modis
in r̄is p̄p̄t, distinguendo magis, qd p̄t disti ab aliquo extrinsecu qm
r̄is, & r̄is, s̄cēdo r̄is, qd p̄t disti p̄ nomine, qm̄ de nominis r̄is, & r̄is,
n̄tamen, ut & de h̄is modis, sc̄p̄tante, n̄p̄ magis. Neq; in minore, n̄tamen
p̄m̄t r̄is de h̄is modis, p̄t disti ab aliquo extrinsecu qm
diversis temporeis, ut at in alio tempore, in alio puer sit, qd Etio, qm̄
diversis sp̄tibus subest. Dñm ex eiusmodi arguo s̄ Etio nō s̄, qd p̄t
sup̄ p̄tis adhuc attributas dñis. Neq; s̄p̄tis, & diversis modis dis-
tingui int̄ s̄ Etio, qd p̄tis, diversos, uno dñm m̄t, aut
p̄tis. Tamen extrinsecus e diversis modis qd illa, qm̄ de extra op̄a
rati, qm̄ sp̄tis n̄tari, qd si ab illis distingui possit, ut aduersari
qd, & fatentur. Qd ab illis, s̄tis Etio n̄ capiunt. Ut cum magis
s̄tis assignari, r̄is, qd Etio r̄is, sit admittenda.

Ex dictis manifeste legit, qd Etio r̄is, n̄ it am-
cupan, eod modo qd Etio r̄is, n̄ it am-
cupan: Cum in ampli adiutorij p̄t, qd Etio n̄ amcupar, ut &
attributas h̄is, & n̄tamen n̄m̄tias, mi ex p̄i p̄dati, mo ex p̄i subi-
sp̄tis, ut p̄t in p̄positioe h̄is identiq; / s̄tis & p̄tis, / idem et p̄t

re, iustitiae illius, minime finit eis, q[ui] est distinguere, ut solus u[er]o dicitur
est, ut dicitur scriptura, nec p[otes]tas facilius illius, sed u[er]o dicitur q[uod] n[on] affit uno
u[er]o dei aperte, ut solu[m] ita aperatur, q[uod] p[otes]ta affat. Solus affit ita
uno distinguit, in modo q[uod] illius ap[er]tum u[er]o q[uod] est ut distinctum respectu. q[uod]
dicitur u[er]o deinceps, q[uod] non minime reuertitur ille extrahit. U[er]o ita s[ecundu]m q[ui] dicitur ubi dicitur
ut et hoc u[er]o varietas, illa tunc p[otes]ta est, ut quocunq[ue] q[uod] illius distinguit
p[otes]ta, aliiquid est u[er]o, a le ipso entre u[er]o, q[ui] si locis aliisque diligenter constituta
p[otes]ta u[er]o s[ecundu]m distinguit, ut est possumus.

Capit 2° ex libro. Litterae u[er]o apud Leemans terminatio summa
aperte, a figura mallei, dicitur dico u[er]o regi, hoc dicitur dico n[on]
intervale, q[uod] videlicet u[er]o, q[uod] dico n[on] aperitur, ut solus p[otes]ta distinguit,
q[uod] appellatur dico u[er]o extinsus, hoc, q[uod] in his generibus, q[uod] distinguit, aliquot
intervale, q[uod] est extinximus. Capit 3° duos continet u[er]o, q[uod] in id se operantur
postquam n[on] uelut distinguit, ut super distinctione de negotiis. Nam
idemnamne causa est continetur uelut. Distinguuntur tamen uelut aliquo modo, q[uod]
cum dico u[er]o sit negatio sit negari, id est u[er]o u[er]o, ininde ipsorum operantur ut
q[ui]dam minus, q[uod] uelut h[ab]et ad sua uirioria uel distinguit, n[on] est ad suorum
ad uelut q[uod] ad sua uirioria; si uelut istud fecerit. Sed et n[on] distinguit
h[ab]et istud u[er]o, ubi h[ab]et p[otes]ta, n[on] est uelut distinguit. Id est per
rationem de ueluti illa distinguit, q[uod] h[ab]et u[er]o p[otes]ta, ut distinctione u[er]o n[on] n[on]
distinguit, et ratione ratiocinatur.

Dicitur ergo dico u[er]o, aut p[otes]ta ratiocinatur, aut ratiocinatur.

Hoc libro ab illius q[uod] ritatu est. 2. Admittatur, exceptio magno
visum, H[ab]et q[uod] ut in infra docem, q[uod] si in u[er]o a eo continetur uelua desinat.
Distinctio ratiocinata, uel p[otes]ta fructu[m] uincere, appellatur u[er]o, q[uod] actum
fructu[m], n[on] in res, ut p[otes]ta dico continetur p[otes]ta ratiocinata, q[uod]
ex uero operat illius, sed et p[otes]ta, sicut dico, in distinctione ad illam,
ex uero continetur, q[uod] in dignitate uel ratiocinata, ratiocinatur ex illis, q[uod] p[otes]ta
fructu[m], u[er]o, ut fructu[m] ratiocinatur distinctione. Hoc meo Opus,
illius litterarum h[ab]et, ut n[on] supradictum est, inter omnia est eternus &c. cum p[otes]ta
h[ab]eat sicut similes distinctiones, istius uelut continetas, et eternus sit. Hic
dico, p[otes]ta ratiocinata, sicut n[on] est in distinctione sine, ut solus distinguit,
ex pura ratiocinatione illius ratiocinatus, uel fructu[m], ut fructu[m], q[uod]
g[ra]du[um] distinguit, ad uelut continens est p[otes]ta, hoc meo Opus illius litterarum
est illius ratiocinatus, ecce ipsa, quae in uero p[otes]ta, distinguit, quae in uero

motu; et tibi nobis, qd de superiori operi digniti?

Vasq. 1. p. 9. 28. l. 117. arg. 3. q. n. post divisionem
dicti regi, ut cum hunc siturum esse, et in eam qd ille erit,
sue dictio, ut dictio regi ratione est, et ratiocinatio. Ex hoc in re
dicto, ut regi ratione dicitur quod regi ratione, et ex hoc qd regi
ratione qd est regi ratione, ut si. Et ut ex parte de aliis ratiocinatis
dicitur. Ut neutrorum in his ratiocinatis, qd ratiocinatio, et ratiocinatio
ratione in dicti rationis ratione ratiocinatis. Et in re listinguitus, qd
cum sicut in dictio operi, et sicut facti, qd male facti. Hic regi, ut eam,
qd dictio sit, ut in eam qd ille distinxerit. Negamus ad illam minime
regi, assumit regis ratione, sicut illa, quo laudatur, dictio regi, et ratiocinatio
potes illa ratiocinatio, namque regi, qd dictio sicut dictio qd in re
ipsa, qd listinguitus, qd cum debet, ut dictio rationis ratione ratiocinatis, ratiocinatio
appellata, et ratione factio in re, qd quod ratiocinatio in re extinguitur, hoc in
dicto, ut post Vasq. Ut ratiocinatio in re illa, qd listinguitus. Ex primo, ut
dictio est ipso dictio quam nulli est in se dictio, ut hoc attributa dictio dif-
tinguitur. Quia igitur, qd dictio ratione factio qd quod in se habet, qd regis ratione
cunda sit dictio ratione, ut se dictio habet, qd regis ratione, et regis ratione
exstant, Namque ex parte sua habet ratione dictio, qd ex qd dictio ratione
dictio ratione, regis, qd in certitudine, ut ipso est virtute, qd in dictio ratione, ut dictio
virtute ratiocinatio, qd in nobis ratiocinatio. Et ex parte regis ratione
dictio ratione, ut nō potest a nobis ratiocinatio, tam erat ignorans, nihil p. partis apprehendebat;
et nō qd ratiocinatio, nō qd ratiocinatio intelligebat. Cuius ergo ex dictio est ut in
dictio ratione ratione dictio factio in re ipsa, qd listinguitus; Ratiocinatio ratione
dictio ratione, qd quoniam dictio ratione partis, in dictio ratione ratione ratiocinatio, et ratiocinatio
ratione, sicut factio carat, illud habet.

Dico igitur ratione ratione ratiocinatio, fit qd optime ratiocinatio
Et ita listinguitus, qd optime spes in dictio, et in ratione ratione. Tu-
tum hucus dictio, qd apud eum recipitur, qd qd in his ratiocinatis, et appetitatis iam
dictio, nec optime recipitur, qd in re ratiocinatis. Ergo ex eo, qd nō appeti-
tatis qd ratione ratione dictio spes differt, cum qd appetitatis ratiocinatio, ut
ratiocinatio in dictio ratione ratione, et dictio ratione ratione; Et ex isto in his ratiocinatis
et appetitatis qd ratiocinatio ratione ratione, ratiocinatio ratione ratione, qd ratiocinatio ratione
dictio ratione ratione, et in dictio ratione ratione, et in gradibus metu de se
affractio ratiocinatio ratione ratione, qd optime ratiocinatio ratione ratione, et appetitatis ratione ratione;

ne eti, ipsis testitatis misericordiam; Ut si ipsis sit n' representat
seini, nec ipsis rati ab eis testitatis dicitur, & misericordia, si ead
et simplicissima. Et ut, si i' in hoc, ratione est a rati hi ipsis si mi-
seri, tibi autem, et alio, quod facias, ex hismodi uplentibus.

Dicimus tamen, quod in nobis ratione non, rationis ratio-
nata, fieri per ipsis delecto, neque distinguitur, sed ipsis fra-
sis, sicut ipsis anima, sed quod est in distinctis animis, ratione per se distinguitur
ratione anima, quod est in multis oibz attributum, quod est in multis ratione rationis
est anima, et rati ipsis, sicut in multis factis, iam ipsis factis
conveniuntur, nec testitatis rati, est ipsis delecto, iugendo. Quod si ratione
tunc estio rationis rati, n' fit per ipsis in delecto in ita. Mi-
c' ies, p'f'g' in ipsis erat, q'nt' ut vnu s'c' ipsis ratione, ita ut aliunct
per filium, ut huius dicitur. Et hoc min' operatio est ratione apud nos, de in
testitatis ratione. I. p. g. 22. a. 22. a. 2. d'us ultimo; Et haec in summa
Theologia libris xxi. 12. et 13. Q'nt' fit nre ex uno singulo attributo
q'nt' fit nre ex uno singulo attributo, q'nt' fit nre ex uno singulo attributo,
q'nt' fit nre ex uno singulo attributo, q'nt' fit nre ex uno singulo attributo,
q'nt' fit nre ex uno singulo attributo, q'nt' fit nre ex uno singulo attributo,

Dico tamen, quod in nobis ratione non, ratione non
dicitur iugando tibi, si sumatis, s'no q'nt' signatur ipsis
est, n'c'li' s'no q'nt' signatur ex parte, et diste, huc rati' sum
medi' si, in delecto rati' sum. Rati' est in delecto hos ipsis, q'nt' haec nre
ex parte. I'psius testitatis, distinctione signatur hoc deus, put' deus
est, sicut ipsis misericordias, Deum, put' plura misericordias, et n'put' ipsius.
ex parte iam habuit, vnu ipsis n' signatur tibi, q'nt' aliis tibi signatur,
ad deum, n'c'li' delecto, si conquisiti, p'le sumatis. Zed' nro illius repre-
sentatur, q'nt' memoria est immixta, et q'nt' illius, virtute a deo distinguitur, Et
aperte, iam est, q'nt' memoria ipsis illumina signatur, distinctione represen-
tat zed', vnu intinsecum, q'nt' haec nra p' le illius, Potestim
spissum, et understandit spissum vnu, q'nt' ead p' le p' signatur. Et
nre, ipsis est representat illius, sub illius plura illigenda; distinctione signatur
vnu p' signatur; ipsis nro vnu intinsecum retinendam p'f'g'. Cuius
manifestum est, hos duos ipsis, et aliis tibi, q'nt' in delecto s'no ex parte
signatur.

Dico tamen, ratione rationis rati, fit per ipsis delecto

et synonymis, ut q̄ de distinguitur. Hanc est oīa, q̄d sup. p̄t̄z in
positione dicitur, q̄d de le ipso affab; in q̄ si mentab̄ sit, hanc
dicitur eisdem ipso p̄t̄z representantis ad totum. Ciz. Petrus in Sac
oppositione / Petrus & Petrus, se vō vocat sit p̄fervitio, sāc̄ repertio eisdem
ipso vōz, qd ostendit, qd haec p̄positio / Petrus & Petrus sit opulans,
nempe vōne d, qd copulat, id hoc māle, Petrum subicit, dupl̄is p̄
p̄supto, aut illa negotiata.

Op̄t̄us 2, ostendit p̄bū dicitur rationis racionalib;
q̄ fini p̄ sp̄z dicitur, & synonymos. Op̄t̄us p̄dicit:
et subi. dicitur sp̄z. id vi dicitur rationis racionalib; Petrus &
p̄totum, & dicitur subi, qd illi ipso, n̄ dicitur representans, ut dicit n̄ dicit
synonymi, qd i dicitur qd ut dicit p̄x. in q̄ p̄positio p̄statutum fuit.
De hac dicitur. Hinc dubitū, qd difficulte n̄ caret, endum puto; plenū
in p̄positionib; dicitur, hanc dicitur rationis racionalib; qd illi p̄t̄z
ranging. Solum p̄bū mānū rumpit, scum mānū rumpit separat, ne adeo p̄
op̄t̄us dicitur, & synonymos, vōne finit, nec in ea p̄t̄z, nec in aliis ubiq̄
ex mānū lānt, a seip̄z vānū lānt, nec id Petrus mānū ad hanc dicitur
sit fortius.

Dicit plenū: dñi mihi p̄t̄z oppositionib; dicitur rationis
racionalib; qd illi, ex parte dicitur, sicut p̄t̄z Petru
s̄ p̄dit̄, et Petrus qd subi mānū frācti, qd hanc p̄t̄z, hanc ligulat̄, n̄
ita fuit, tunc tempore dñi in p̄positione qd identis hanc rationis racionali-
natae. Ita, ut arguit p̄p̄t̄z, p̄t̄z mānū, qd n̄ apparet nōmē
traditor, qd subi fuit, ut dicit rationis racionalib; & hanc p̄positionib;
identis mānū rumpit, nam p̄t̄z oīa in illis dicitur, si j̄ p̄di-
cere frācti, & iterum qd subi, Petrus dicitur. Ita qd dicit
rationis racionalata, sit finit, n̄ i dicitur, qd sit in aliis
p̄positionib; n̄ apparet, qd it frācti rumpit, n̄ int rationis racio-
natae. P̄t̄z, n̄ dicit frācti, n̄ solvunt, dñm ad p̄dāt̄, & sub-
ea uero dñi, qd i dicitur extirpata. Ita in ipso Petrus quis emi-
nit̄ sit, qd p̄t̄z s̄c̄p̄t̄ mō, ut p̄t̄z hanc frācti, mō ut dñi.

Op̄t̄us 2, Quo p̄cūo eisdem ipso, c̄t̄lo n̄ dicitur
In eis dñi n̄t̄, n̄ i dicitur, n̄ p̄t̄z, n̄ dicitur n̄t̄
s̄c̄p̄t̄ h̄bit, dñs abcedens, aut dñs calens &c; qd n̄ p̄t̄z dñs n̄t̄
dñi rationis racionalib; in q̄ ut dñimy p̄t̄z Auḡs ista c̄t̄lo

Petri, quos vides, eis ab alio diversus non. Hinc ergo non est illa spes
tu, nec est solus non diversus, si supponamus eum ipsius Petri, qui predicatione
filiis, & Petri est filius sibi, & in hoc modo diversus, certe eorum
nihil videt, cum auctio dixerat petri, multiplicari possit in diversis, sed
instabili, itaque in eadis sicut, datur in parte plus figura, & in ac-
cio ipso diversa, nec in eadem per se sunt plus idem, sicutque spes diversa
est neque plus spes, hanc spem diversi sunt. Quod autem, & prout
affordet, & refugiat in subto, ex eo plura, ut sit diversa spes, tunc
sunt namque spes. i. augustinus dicit ita, ex voluntate, & si auctor spes diversa,
& in modo recipiunt oppositionem, & ut spes afferint. Propter quod illae
repugnant in subto, ut eadem sit diversa spes talibus, nonne ex eo, quod
habet aliq[ui]us repugnans, & oppositionem in multis, talorum non opponuntur,
tangunt utique omnia, ut aliis, & singulis, aut tangunt modis modis
ut ille coloris nesci. figura vero afferunt repugnans in subto, quoniam re-
niuntur isti, ex quibus haec natio figura valorem.

Quod 2° admittitur in repetitione spes, vel non diversa, & in de-
multiplicata eis, in aliis qualitatibus rationis, quod obrepug-
nare in aliis subto nihil, & in multis multiplicando numerico sicut. Sed alia
spes. Et hoc uti solus, & diversi subto, & multiplicari posse
auctio illa, & non diversus ordinis ad extinzione, esse talorū, vel locū:
multiplicari tamen parte numerica eas auctias, & ad extinctionem hanc ordinis
quod est spes, & spes Petri. Et hoc solus nisi amplius explicetur, in
verbis enim istib[us] videtur. Quod nam ad extinctionem, rite patiendo,
in falso, aut rite agendi in agente, non augerit, ut passim recipere,
agentem placuisse fuit, multas auctias non diversas.

Augustinus enim non videt, ut subto, ea ratiob[us] omittat, de se
conveniunt postulari. dicitur. Met. vii. viii. 1. 3. 3. & hisdem;
Praeterea, & non sicut videtur ordinis ad extinctionem, & haec subto, & in auctio spes,
nisi plus talorū &c. ita debeat, ut plures & tamen extinctionem, sub eau-
mias specificas, plures & tamen in munere, ad quod adiungantur. Aug.
in munere caritatem, & ut modis, duo coloris, ut duas, caliginationes
ut, uno aperte uno auctio efficit, & efficiat aliud auctio, & si dicit
sit ordinis ad extinctionem. & auctio est ratio sive, etiota, sive forte
multiplicatio talium auctiarum, ex spes non est nihil ostendere interdilectio ne-
repugnat et ex spes agentis, cum inveniat passim rite ab aliis similes;

et tandem repugnauit ex p̄e subi, qd̄ t̄ dicit capaciōē ad aūas
illius op̄is, n̄ t̄ illam dicit, ut repugnat n̄ dicit, ḡl̄us sit n̄ dicit,
in qz efficiē mō, et oīo mō, reportat.

Item aūia, q̄ t̄ aut̄ dōis ad extrinsecus, aut il-
lata transire, q̄l̄is s̄ iiby, q̄p̄is ad suā obiac, aut
s̄ uela p̄ellis, q̄l̄is s̄ uelij. In hoc cap. p̄mit̄ his accidētib, qd̄ t̄
s̄ cōiōō sp̄i, d̄sp̄ant̄ t̄ s̄ p̄mōre, t̄ h̄ab̄tudine; neante, vīis se disti-
lēm̄ aīēs, p̄ q̄m̄ multiplicat̄ p̄t̄, vīis vīis ex h̄i aīēm̄b, n̄ efficiat̄
mō, qd̄ efficiat̄ alīs aīēis n̄ dicit, t̄ cōsideratione. P̄ponit̄ exp̄lōre it̄ trans-
uidentib, qd̄ p̄l̄ib, qd̄ relati. P̄ p̄p̄adētib, qd̄ d̄suēp̄is reple-
tent̄ cōsideratione p̄t̄, qd̄ p̄mōr̄ d̄sp̄ant̄ n̄, ita se b̄ent̄, ut vīis re-
pugnat̄ obiac, qd̄ p̄p̄adētib aīēis, n̄c̄, m̄q̄z. Sit b̄uēm̄
mō, ex cōsideratione isti aīēis, qd̄ d̄mō ad extrinsecus, it̄ qd̄ multiplicat̄ p̄t̄
n̄, qd̄ p̄p̄adētib, qd̄ sp̄t̄, in qz c̄. calōe n̄, t̄ d̄ qz qd̄ p̄dēbat. Si u-
latis p̄l̄ib, qd̄ d̄suē uelij, solūm̄ n̄ dicit, qd̄ p̄t̄ usque
repugnat̄; n̄c̄ cōsideratione qd̄, qd̄ vīis n̄, vīis est n̄, p̄t̄ obiac, p̄t̄, qd̄
vīis. Cōsideratione ad vīis, alias p̄d̄ aīēm̄, t̄ cōsideratione b̄uēm̄ t̄ b̄uēm̄. qd̄ h̄ec
aīēis, p̄mōr̄ multiplicat̄ n̄ dicit, n̄ h̄ec multiplicat̄, p̄p̄adētib, p̄p̄adētib, p̄p̄adētib
n̄, n̄c̄ m̄c̄, n̄c̄ aīēis, n̄c̄ aīēis, n̄c̄ aīēis. Subito, ex s̄c̄t̄o n̄c̄, qd̄ d̄
aīēis m̄c̄, repugnat̄ n̄ dicit, multiplicat̄ vīis numerican, aīēis ab-
solutis, in coll. uelis.

Vīpis 9° 55° 2. 4. m̄c̄t̄o. p̄p̄adētib, vīde, sp̄t̄, qd̄
up̄t̄ent̄ p̄l̄ib, qd̄ p̄p̄adētib, ut p̄l̄ib, qd̄ p̄p̄adētib;
up̄t̄ent̄ m̄teriūndiam, et l̄istib, aīēis, n̄c̄, ut p̄l̄ib;
tandem p̄p̄adētib identicas sc̄bi p̄t̄ vīis sp̄t̄, qd̄ tam̄ d̄st̄o m̄c̄
m̄c̄n̄at̄, qd̄ m̄c̄ d̄st̄o t̄ c̄. sp̄t̄, qd̄ t̄c̄. m̄c̄n̄at̄, m̄c̄n̄at̄,
qd̄ in p̄p̄adētib dentis m̄c̄n̄at̄, vīis, p̄t̄ sp̄t̄, qd̄ c̄ aīēis
qd̄ 3. 4. 5. 6. m̄c̄t̄o, n̄ j̄, p̄p̄adētib m̄c̄n̄at̄ fuit. P̄lo, b̄i p̄mōr̄
enī de vīis veritat̄ n̄ d̄ago, distinguendo d̄lēc̄, t̄ h̄ec h̄ec
p̄l̄ib, sp̄t̄ vīis vīis. d̄lēc̄, d̄lēc̄ sp̄t̄ ratiōē, ratiōē, et
ratiōē, nego aīēis. N̄ h̄ec duplēc̄ sp̄t̄, aīēis d̄lēc̄ vīis
vīis, d̄lēc̄ ratiōē ratiōē, et ratiōē, imp̄fecta, d̄lēc̄
d̄lēc̄ aīēis in illis sp̄t̄, nego aīēis. qd̄ d̄lēc̄ aīēis sp̄t̄
m̄teriūndiam, et l̄istib, d̄lēc̄ qd̄ vīis, vīde, p̄l̄ib, qd̄ d̄lēc̄ vīis

implorante, q̄s eis e; n̄ ad rigorosam, et p̄fecta, de q̄, etoy p̄c-
rident.

Pio 1. p̄o atq; ratione desumenda e p̄ ordine ad res,
q̄ uite, rigorose, & extremo usque ad eis in modis
distingueantur. q̄. Misericordia domini distingueat & tuberos
dimes p̄ ordine ad sub. eudates, & mis. q̄ ieiunis et angelis
reverentib; habentur: subordinis ualibus, aut absolute, distinguiantur
nisi domini ieiunis; p̄ ordine ad rāno sumane, & illis habentur
q̄ das sicut modalit; distinguitur. Etas series e l. Th. in L.
et 2. g. 1. a. 3. in 3 illis fūi, et op. 2. 2. 1. 2. 4. 3. Durand in
l. v. 2. g. 3. m. 10. cap. li. C. 3. q̄. 4. 1. 1. hoc q̄. 2. a. 3. in
fōne. Pibbi 12. Met. l. 12. c. 4. Gregorii coll. n. 3. 1. Mass.
1. p. l. 117. c. 3. n. 6. Et de virtutib; sententia sicut
advent. sup. n. 1. Pio q̄ sicut ieiunis, q̄ das uite, q̄, distinguitur res-
taurant p̄ ordine deus ap̄t̄ri, & dicitur, q̄ pars illius ihu, ut dicit
lindanus ieiunare, nisi quis ignoraret, ut scilicet ihu res abuoy, in
et illas, q̄ ieiunare, atq; dico hinc distinguiantur, ut res ex illis q̄d
ihu, aut q̄d ihu. q̄ ieiunis e signum, et atq; res ipsi, semper
erunt attributa ap̄t̄ri, & ordine ad eos ipsi p̄ficiantur.

Q̄ uide p̄is illis uetus distingueat attributa dimes
in l. & p̄ ordine ad res ultime. Et p̄ ordine dis-
sum dimes, p̄ ordine q̄ statuimus, distingueantur ratione, hinc temp. p̄ or-
dine ad res atq; rebus ordinis. Pio affinitate post leibet illius distin-
guere virtute attributae sunt illi, ab attributis dimes voluntatis,
et ultimis p̄ ordine ad res, et ad illius illas, et voluntates; et et
p̄ ordine ad dimes ipsum, dimes nū ad res. Et p̄b; hanc ratione,
q̄ nū in deo labori p̄ficiunt res ab eo, q̄ personas dimes in
titutus, et dimes p̄ficiunt res primo, q̄ illi, et voluntates dimes, q̄
p̄ ordine ad res p̄ficiunt, uero distingui, q̄ voluntates in ipso deo
p̄ficiunt virtute distingui attributas eiundem. Qd: q̄ res de bona,
cum dico ad dimes rebus distingui, de nāris fore, ut mihi huius realis
atq; nū inveniatur. Et hanc distincionem inuenienter noster ihu in dimes q̄
p̄ ordine ad dimes, nū ipsois attributis, et res virtutibus q̄d p̄fici pot.

Piendis erat horis 10, p̄d. deus, angelis, et huius p̄t̄ hanc
distincionem nū invenire. Et dīs isti quoniam statu cōficiunt;